

วิทยานิพนธ์เรื่อง ปัญหาทางกฎหมายในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(ศึกษาเฉพาะกรณีประโยชน์เพิ่มจากการจ้างแรงงาน)

คำสำคัญ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา/ประโยชน์เพิ่ม

นักศึกษา นายกุล สัจฉนันท

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ชาญวิทย์ สุวรรณบุญย์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม อาจารย์ ดร. พล ชีรคุปต์

หลักสูตร นิติศาสตรมหาบัณฑิต (กฎหมายธุรกิจ)

คณะวิชา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ. 2550

บทคัดย่อ

ตามประมวลรัษฎากรในส่วนของการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไม่ได้มีการนิยามความหมายของคำว่า “ประโยชน์อื่นใดซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน ” ตามมาตรา 39 และคำว่า “ประโยชน์ใดๆ” ตามมาตรา 40 (1) ซึ่งในทางปฏิบัติกรมสรรพากรเรียกว่า “ประโยชน์เพิ่ม” โดยปัญหาในทางปฏิบัติที่มักเกิดขึ้นนั้นเป็น ปัญหาของการตีความคำว่า ประโยชน์เพิ่มอันเกิดจากการจ้างแรงงาน หรือการทำงาน ของลูกจ้าง พนักงาน กรรมการ ผู้ถือหุ้นของบริษัท ผู้เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ว่าวินิจฉัยของกรมสรรพากรยังขัดแย้งกันอยู่ และกรณีที่ยังไม่ได้มีคำวินิจฉัยของกรมสรรพากร เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขกฎหมายให้ชัดเจน ไม่ต้องมีการตีความมากนัก เพื่อให้เกิดความสะดวกและความเข้าใจในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน และให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เสียภาษีเงินได้ ให้มีการเสียภาษีอย่างเสมอภาคกันต่อไป

ดังนั้นจึงเป็นการสมควรที่ประเทศไทยจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงประมวลรัษฎากรให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ใน การพิจารณาว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์เพิ่มที่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษี หรือกรณีใดไม่เป็นประโยชน์เพิ่มให้มีความชัดเจน เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียภาษี โดยให้มีความจำเป็นในการที่จะต้องใช้การตีความให้น้อยที่สุด ฉะนั้น เพื่อให้ การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรณีประโยชน์เพิ่มเป็นไปโดย มาตรฐานเดียวกัน จึง ควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร โดยการ ให้มีการนิยามความหมายของคำว่าเงินได้ และคำว่าประโยชน์อื่นใดหรือประโยชน์เพิ่ม ให้มีความชัดเจน เช่นตามประมวลรัษฎากรของประเทศต่างๆ ได้มีการให้นิยามความหมายไว้ รวมถึงการออกประกาศหรือคำสั่งกรมสรรพากรเกี่ยวกับประโยชน์เพิ่มในกรณีต่างๆ ให้มีความชัดเจนด้วย โดยถือตามหลักสากลที่ว่าหากประโยชน์ที่ได้ันั้นเกิดแก่ฝ่ายลูกจ้างให้ถือเป็น

ประโยชน์เพิ่ม และหากประโยชน์เกิดแก่นายจ้างประโยชน์นั้นย่อมไม่เป็นประโยชน์เพิ่ม โดยให้มีรายละเอียดครอบคลุมประโยชน์เพิ่มประเภทต่างๆให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ รวมทั้งในกรณีที่ต้องมีการตีราคาหรือมูลค่าของประโยชน์เพิ่มประเภทต่าง ๆ นั้น ควรต้องมีหลักเกณฑ์ในการตีราคาหรือมูลค่าไว้อย่างชัดเจน เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาในการตีความและตีราคาหรือมูลค่าของประโยชน์เพิ่ม